

Prof. dr hab. Jacek Jagielski
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Wydział Rzeźby i Działań Przestrzennych

RECENZJA

Dotycząca oceny rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego
Pani mgr Ya-Wen Fu w przewodzie doktorskim
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki,
procedowanym w Akademii Sztuki w Szczecinie

Poznań, lipiec 2022

Rada Dyscypliny Sztuk Plastycznych i Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuki w Szczecinie, pismem z dnia 13.05.2022 roku zwróciła się z wnioskiem o sporządzenie recenzji w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, Pani mgr Ya-Wen Fu.

Ya-Wen Fu urodziła się na Tajwanie i po kolejnych stopniach edukacji, podejmuje studia na National Taiwan University of Art (Tajwański Narodowy Uniwersytet Artystyczny). W 2003 roku kończy kształcenie uniwersyteckie i uzyskuje tytuł Bachelor z zakresu sztuk pięknych. Jej zainteresowania programowaniem oraz multimediami sprawiły że postanowiła przyjechać do Niemiec i w 2004 roku podejmuje edukację w zakresie sztuki multimedialnej. Następnie w latach 2007-2016 studiuje w Hochschule für Grafik Und Buchkunst (Akademia Sztuk Pięknych) w Lipsku. Tam też po obronie dyplomu, uzyskuje tytuł magistra sztuki w zakresie sztuk multimedialnych. W latach 2019 do 2022 roku rozpoczyna studia doktoranckie w Polsce a konkretnie w Akademii Sztuki w Szczecinie. Ya-Wen Fu legitymuje się znaczną aktywnością twórczą, świadczą o tym jej pobyty rezydencyjne:

- 2020 – KWW Art-Science-Economy Scholarship, The Artists Village Schöppingen, Niemcy
- 2019 – A-I-R-2019, Hellerau – European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy
- 2018 – Städtliche Galerie Wertingen, Niemcy
- 2018 – Soulangh Cultural Park, Tajwan
- 2017 – Bubec – Program rezydencyjny, Praga, Czechy
- 2016 – Changdong of National Museum of Modern and Contemporary Art, Korea Południowa
- 2015 – Gyeonggi Creation Center, Ansan, Korea Południowa
- 2014 – LABoral Centro de Arte y Creacion Industrial, Gijón, Hiszpania

Ya-Wen Fu zrealizowała 6 wystaw indywidualnych oraz brała udział w licznych wystąpieniach i wystawach zbiorowych. Jej prezentacje indywidualne , to:

- 2021 – „The „Perfect” Path of a Swing”, D21 Kunstraum, Lipsk, Niemcy
- 2021 – „Mweamorphose”, Taipei Fine Arts Museum, Tajpej, Tajwan
- 2021 – „Mweamorphose”, Hong Foundation / Project Seek, Tajpej, Tajwan
- 2018 – „Aiming but at What”, Soulangh Cultural Park, Gallery A1, Tainan, Tajwan
- 2016 – „With/Out You”, Kunstkraftwerk, Lipsk, Niemcy
- 2014 – „Space In Between”, LABoral Centro de Arte y Creacion Industrial, Gijón, Hiszpania

Przytoczę również jej wybrane wystawy zbiorowe:

- 2021 – „Exploring the Undefined”, Taipei Artist Village, Banyan Room, Tajpej, Tajwan
- 2021 – „Fine Line” autorstwa Carsten Goering i Ya-Wen Fu, REITER Galerie, Lipsk, Niemcy
- 2020 – „POCHEN Biennale”, Staatliches Museum für Archäologie Chemnitz, Niemcy
- 2020 – „CYNETART – Festival”, GEH8 Kunstraum Drezno, Niemcy

- 2020 – „KUNST(RE-PUBLIC)”, HALLE 14 – Centre for Contemporary Art, Niemcy
- 2019 – „Kaohsiung Art. Awards”, The Kaohsiung Museum of Fine Arts, Tajwan
- 2019 – „TWO PERSON EXHIBITION” – Fine Line, space xx, Seul, Korea Południowa
- 2019 – „ANHYDRITE” – Biennale of media art., Barbarossa Cave, GeoPark Kyffhäuser, Rottleben, Niemcy
- 2018 – „In Sonic 2018: Algoritmik Spaces”, ZMK/ Center for Art and Media Karlsruhe, Niemcy
- 2018 – „CYNETART – Festival 2018”, Hellerau – European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy
- 2018 – „PARADIGMA Blickwechsel – Analog/Digital”, Tapetenwerk Lipsk, Niemcy
- 2017 – „Fuchsbau Festival”, Kunsthalle Faust, Hannower, Niemcy
- 2017 – „Simulating, Object and Perception” – Art Bank of the National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung, Taiwan
- 2017 – „Elsewhere is Nowhere” – Kunsthalle Exnergasse (KEX), Wiedeń, Austria
- 2016 – „Elsewhere is Nowhere”, Digiark Gallery, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung, Taiwan
- 2016 – „The People ‘s Cinema”, Salzburger Kunstverein, Austria
- 2016 – „Unlimited Limitations”, Residency Changdong, National Museum of Modern and Contemporary Art, Korea Południowa
- 2016 – „Second Art Award”, Landsmuseum Württemberg, Old Castle, Stuttgart, Niemcy
- 2015 – „5 Dresdner Biennale / 21. Kunstfestival ORNÖ”, Drezno, Niemcy
- 2015 – „WRO 2015 Resume exhibition – other view”, WRO Art. Center, Wrocław, Polska
- 2015 – „WIN/WIN, HALLE 14” – Zentrum für zeitgenössische Kunst, Leipziger Baumwollspinnerei, Niemcy
- 2015 – „TEST EXPOSURE”, 16th Media Art Biennale WRO, Wrocław, Polska

Prace Ya-Wen Fu znajdują się w zbiorach kolekcji:

- „Space in Between”, Art funds, State Art Collections Drezno, Niemcy
- „Under Tension”, Art Bank Taiwan, The National Taiwan Museum of Fine Arts, Taiwan

Za twórczą działalność artystka została uhonorowana następującymi nagrodami:

- 2019 – Nagroda „Kaohsiung Art Awards”, The Kaohsiung Museum of Fine Arts, Tajwan
- 2018 – Laureatka „A-i-R CYNETART 2018”, Hellerau – European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy
- 2017 – Laureatka „Leipzig Art Award – PARADIGMA” Blickwechsel, Lipsk, Niemcy
- 2014 – Wyróżnienie „Altonale 16 Art Awards”, Hamburg, Niemcy
- 2012 – Nagroda „7th Digital Art. Awards Taipei”, Tajwan

Ya – Wen Fu konsekwentnie realizuje swój własny program artystyczny, którego immanentną częścią jest proces, doświadczanie i poznawanie w szerokim rozumieniu własnego ciała z jego potencjałem, kondycją oraz odniesieniem do współczesnej rzeczywistości. Spotykamy się tu z jasno zdefiniowaną koncepcją w której artystka bada ludzkie relacje oraz próbuje dociec do niuansów naszej wewnętrznej, indywidualnej odmienności. Odnosi się do własnego ciała a jednocześnie porusza wartości uniwersalne co buduje specyficzny kontakt i emocjonalną więź zarówno z jej postawą twórczą oraz jej artystycznymi realizacjami. Umożliwia nam to identyfikację z poruszonymi przez nią problemami, zarówno w wymiarze ogólnym jak i tym personalnym. Okazuje się, że te ujawniane przez nią zagadnienia, towarzyszą nam nieustannie, zbliżają one nas do przekazu artystki oraz przekierowują wektor naszej uwagi, na nas samych.

Ya – Wen Fu penetruje niestrudzenie, ukryte pokłady oraz zakresy własnych możliwości i ograniczeń. Dotyka problemów swobody i wolności, rozumianej w kategorii osobistej oraz tej zbiorowej i powszechnej. Odnosi się do współzależności międzyludzkich i do własnych możliwości związanych z usiłowaniami pokonywania barier, tych które sama spotyka, które powołuje do życia oraz tych, jakie piętrzą się nieustannie wokół nas. Ukazuje trud naszych zmagających w obszarze, być może najtrudniejszym dla nas do przezwyciężania, bo dotyczącym naszych własnych wewnętrznych ograniczeń. Artystka bada złożone obszary własnych relacji, odnosi je nie tylko do siebie ale daje nam możliwość utożsamienia się z nimi, tym samym wciąga nas w grę w której często i tak bezwiednie już uczestniczymy. Ya – Wen Fu daje możliwość przyjrzenia się sobie samemu z uwikłaniami w naszej powszedniej i realnej egzystencji. Zwraca naszą uwagę na te wewnętrzne przestrzenie, które są niepoznane, skryte i nieujawnione. Natomiast, pojawiające bogactwo skojarzeń i refleksji, pozwala nam na ujrzenie wspólnych narracji, przy jednoczesnym uświadomieniu sobie istotnych różnic i zachodzących rozbieżności.

W twórczości Ya – Wen Fu pojawia się lustrzana skóra. Osoba lub istota nią pokryta, odbija kalejdoskop zdarzeń i sytuacji jakie ją otaczają. Zbudowana z fragmentów rzeczywistości, będących w ciągłym ruchu oraz ulegająca nieustannym transformacjom. O lustrzanej skórze sama artystka mówi, że nie jest to kostium ani przebranie, mamy więc tu do czynienia z zupełnie innym pojęciem. Osoba mająca takową powłokę, jest w jakiś znaczeniu naga wobec otoczenia a jednocześnie w sposób nie do końca kontrolowany, przyjmuje, wchłania i odbija zdarzenia dokonujące się wokół niej. Skóra staje się specyficznym okryciem tożsamości z kliszami zmieniających się fragmentów, dokonujących się w ruchu i w czasie. Mamy tu do czynienia z interakcją, a pod tą pierwszą, namacalną i wizualną warstwą, skrywają się kolejne, niewidoczne, być może właśnie te najważniejsze, emocjonalne oraz personalne. Ya – Wen Fu ukazuje wielowarstwową i złożoną sytuację, sama będąc w niej zanurzona, zwraca uwagę na nasze uczestnictwo w tym procesie. Nakładające się na lustrzaną powierzchnię sekwencje odbić oraz refleksów rzeczywistości, nieustannie na nas oddziałują i odciskują swoje piętno. W tej nietypowej projekcji rzeczywistości, miesza się ze sobą w wiele różnych obszarów, takich jak system zachowań, normy społeczne, kulturowe a także wszystko to, co nas otacza, z czym się spotykamy zarówno w świecie realnym jak i w tym wyobrażeniowym czy wirtualnym. Polaryzuje to nasze myśli i skojarzenia, wpływając na nasze przemyślenia a być może również, na podejmowane przez nas decyzje. Ograniczenie się tylko do ciała i cielesności byłoby tu wielkim uproszczeniem i zawężeniem przesłania artystki. Odnajdujemy tu szerszy kontekst oraz refleksję, dotyczącą naszych wewnętrznych przeczuć, osobistych niepokojów i oczekiwań.

Rozważania te, możemy prześledzić w kolejnych realizacjach YA – Wen Fu, jak w pracy „Przestrzeń pomiędzy”, gdzie jednym z głównych elementów w kreowanej sytuacji jest sama artystka. Jest tu ona powiązana i skrepowana licznymi odciągami z kołami zawieszonymi w przestrzeni galerii. Oświetlenie, ruch, element czasu a także rejestracja dźwiękowa, tworzą wypowiedź bogatą w swojej wymowie z licznymi odniesieniami i klarowną w swoim przekazie. Autorka „szamocząc się” w krepujących ją więzach, wpływa na to, co dzieje się wokół niej. Koła jak planety w dziwnej konstelacji są uruchamiane i zmieniają swoją pozycję. Ona sama próbuje podążać do przodu, jednakże cały układ blokuje ją i ogranicza. Uwidaczniają się tu problemy wolności, zniewolenia, stawianych własnych celów oraz możliwości ich osiągnięcia. Praca dotyka osobistych wątków a także odwołuje się do zamiarów natury ogólnej oraz ludzkiej determinacji. Artystka odwołuje się do sił sprawczych, nad którymi nie mamy władania, które powodują ruch, nieustannie dokonujących się zmian. Ukazuje również sytuacje, powiązane z naszym dniem codziennym, podejmowanymi przez nas wysiłkami oraz z ograniczeniami, które nieustannie napotykamy i które sami powołujemy do życia.

Z kontynuacją powyższych problemów spotykamy się w następnej pracy YA – Wen Fu pod tytułem „W napięciu”. Tu również mamy do czynienia z człowiekiem, który jest specyficznie ograniczony. Pokrywa go strój - kaftan z odciągami w postaci elastycznych sprężyn, które odpowiadają poszczególnym kręgom ludzkiego kręgosłupa. Więzy to go i kępuje, ograniczając swobodę ruchu, uniemożliwiając realizację wybranych przez niego zamierzeń. Dodatkowo lustrzane odbicie ukazuje „odwrotną” sytuację o odmiennym kierunku działania. Uwięziona osoba ma ograniczone ruchy i mimo iż ręce oraz nogi ma wolne, piramida sprężyn blokuje ruch podążania do przodu, uniemożliwia uwolnienie oraz ucieczkę. To kolejna sytuacja kreowana przez YA – Wen Fu, gdzie człowiek jak w pajęczej sieci, pozornie może się poruszać, lecz zakres jego ruchów jest bardzo mocno ograniczony. Autorka zwraca tu naszą uwagę na kręgosłup w sensie dosłownym, przenośnym i symbolicznym. Znaczenia te, jak warstwy, nakładają się tworząc nierozzerwalną całość. Pojawia się tu również refleksja, dotycząca naszych własnych możliwości, ograniczeń oraz celów jakie się przed nami rysują i które sami przed sobą stawiamy. Praca „W napięciu” miała kilka odsłon w różnych miejscach i konfiguracjach, ukazując różne warianty i odmienne zabarwienie problemów, poruszanych przez autorkę.

W projekcie YA – Wen Fu zatytułowanym „Celowanie ale do czego”, autorka odsłania kolejne obszary swoich twórczych penetracji. To wizualnie, poetycko zrealizowana praca w której jak w wyimaginowanej walce lub balecie, autorka próbuje określić, bądź znaleźć własną drogę, kierunek lub cel do którego chciałaby dążyć. To odwołanie się do naszych odwiecznych wysiłków poszukiwania sensu życia oraz wartości dla których żyjemy i którym się poświęcamy. Być może właśnie te usiłowania stanowią najważniejszy cel naszej egzystencji. Do nich dążymy, jesteśmy w drodze, procesie, ostatecznie nie zawsze je osiągając, jednakże ich brak, powoduje naszą bezradność, zgubienie i pustkę.

Kontynuację poszukiwań YA – Wen Fu własnej tożsamości, odnajdujemy w pracy „Ciało w którym czuję się jak u siebie”. Spotykamy się tu z dążeniem do ochrony własnego ciała oraz osobowości. Do poczucia bezpieczeństwa oraz izolacji od zewnętrznych zagrożeń i czyhających niebezpieczeństw. Autorka zmyka się w specyficznym, wykreowanym otoczeniu i jak w zbroi lub kokonie, usiłuje odnaleźć siebie, ciszę, ukojenie oraz spokój. Stara poczuć a zarazem poznać siebie, uświadomić własne oczekiwania, odszukać stany dla niej ważne, które z biegiem czasu ulegają zmianie. Często je tracimy a ponownie je odnaleźć jest

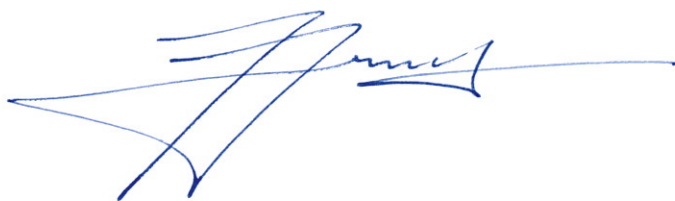
czasami niezwykle ciężko. Autorka unaocznia nam skalę ludzkich ograniczeń, których jesteśmy świadomi oraz tych o których istnieniu nie wiemy lub jedynie je przeczuwamy. Jednocześnie spotykamy się tu z poszukiwaniem własnego miejsca oraz bezpiecznego azylu, próbą odizolowania się od niepokoju, współczesnych lęków i iluzji w jakiej żyjemy. Mamy tu do czynienia z próbą ochrony własnej tożsamości z jej odmiennością i wyjątkowością a także z pragnieniami oraz skrytymi marzeniami. YA – Wen Fu zwraca uwagę na ścieranie się ze sobą dwóch warstw, tej zewnętrznej z tą wewnętrzną będącą intymną, duchową i wrażliwą na skaleczenia oraz urazy. To właśnie ten obszar wymaga od nas szczególnej troski oraz uwagi by zachować dla nas to, co niepowtarzalne i najcenniejsze.

W kolejnej pracy YA – We Fu „Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie” spotykamy się z kontynuacją poruszanych wcześniej problemów. Zderzenie między wyobrażeniem, pragnieniem a ograniczeniami, stanowi kanwę tego projektu. Mieszą się tu różne warstwy zachowań, będące jak w marzeniu sennym, gdzie usiłujemy określić realność otaczającej nas rzeczywistości. Zapętlenie czasu, określanie własnego miejsca oraz ogniskowanie ukrytych oczekiwań, stawia nas przed wyborem obszaru do którego jest nam najbliżej i który jest dla nas najważniejszy. Mamy tu do czynienia z rozbudowaną koncepcją, składającą się szeregu akcji i działań, odkrywającą różne aspekty problemów tak istotnych dla autorki.

Następnym, interesującym projektem artystycznym YA – Wen Fu jest „Be/z ciebie”. Spotykamy się tu ze zwróceniem przez autorkę uwagi na relację ciała ludzkiego i wspomagającą go technologią. Jest to performance z użyciem specjalnie skonstruowanych atrybutów, które jak protezy, z jednej strony wspomagają możliwości naszego ciała a z drugiej są czynnikiem determinującym. Powstałe formy, przywracają a jednocześnie zaburzają równowagę całego układu. Ukazują w szerszym aspekcie pozytywną rolę techniki i postępu technicznego ale ujawniają jednocześnie, towarzyszące temu zjawisku problemy. Pośrodku tych dylematów jest człowiek ze swoją niedoskonałością, poszukujący równowagi, próbujący odnaleźć się w zastanej sytuacji i zbalansować owe antagonistyczne siły.

Rozprawa doktorska Pani mgr Ya – Wen Fu pod tytułem „Używanie ciała jako fikcyjnej interpretacji wyobraźni Projekt artystyczny: Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie” jest spójna, dojrzała i konsekwentnie przeprowadzona. Czytelnie rysuje sylwetkę artystki z jej głównymi zainteresowaniami twórczymi. W swej dysertacji, autorka dotyka problemów ważnych dla niej samej oraz wartości uniwersalnych, dotyczących współczesnego człowieka. Ukazuje uwikłanie jednostki, zmagającej się z różnego rodzaju ograniczeniami, zarówno tymi zewnętrznymi jak i z tymi, które sami generujemy. Próbuje określić swoje miejsce, poznać możliwości własnych ograniczeń oraz pragnień. Zadaje również pytanie o samego człowieka, jego rolę i kierunek jego dążeń. Ukazuje jego ułomność, ograniczenia oraz odwołuje się do jego wewnętrznej siły i determinacji, dającej mu możliwość określania celu własnego istnienia oraz podążania w wybranym kierunku. Uzmysławia nam skalę różnorodnych ograniczeń, jakim jesteśmy nieustawicznie poddawani, jednocześnie ukazuje znaczenie określania, poznania oraz wagę nieustannego poszukiwania własnej tożsamości.

Zaprezentowany dorobek artystyczny oraz rozprawa doktorska Pani mgr Ya – Wen Fu „Używanie ciała jako fikcyjnej interpretacji wyobraźni Projekt artystyczny: Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”, spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (dz. U., nr 65, poz 595 z późn. zm.) Całość stanowi oryginalne dokonanie artystyczne i wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydatki w dziedzinie sztuki. Ukazuje umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy artystycznej, jednocześnie rozprawa doktorska kandydatki uzasadnia nadanie jej stopnia doktora sztuki. Pozwala mi to wyrazić przekonanie o posiadaniu przez wyżej wymienioną, odpowiednich kwalifikacji by przedkładając moją recenzję Radzie Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki, Akademii Sztuki w Szczecinie, wnioskować o nadanie Pani mgr Ya – Wen Fu, stopnia doktora sztuki w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

A stylized, handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, interconnected strokes that form a unique, abstract representation of a name.